

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- Δεύτερη νύκτα 'ς ὧρες τρεῖς ἐκάτζει τὸ φεγγάρι,
ὁ νιὸς ἐγύρευε νὰ μπῆ 'ς τῆς λυγερῆς τὴν χάρι.
35 Καὶ ἀπέιτις ἀναπάηκε ἡ στράτα τῶν ἀνθρώπων,
ὁ νιὸς αὐτεῖνος ἔσωσε 'ς τὸ μαθημένον τόπον.
Κ' ἡ κόρη, ὡς ἦτον πρὸς αὐτὸν καμπόσο βαρεμένη,
ἐκάθετο καὶ 'νίμενε, κ' ἦτον ἐγνοιασμένη,
ὄτ' ἦτονε 'ς τὸν ἔρωτα τοῦ πόθου πλανεμένη,
40 καὶ 'ς τῆς ἀγάπης τὰ φιλιὰ ἦτον πεδουκλωμένη.
'Οντεν ὁ νιὸς ἀπέσωσεν ἔξω 'ς τὸ παραθύρι,
ἡ λυγερὴ ἀπὸ ραθυμιᾶς ἦτονε χρειαῖα νὰ γύρη,
καὶ μὲ τοῦ δρόμου τὴ φιλιὰ 'ς τὸ παραθύρι σώνει,
ἔφτασεν καὶ ἀκκούμπησε, κ' ἔλαμψε σὰν τὸ χιόνι.
45 Καὶ ἀπῆν τὴν εἶδε ὁ νιώτερος, γλυκιὰ ἐχαιρέτισέ την,
καὶ ἀπὸ τὴν πίκραν τὴν πολλὴ ἐπαρηγόρησέ την·
κ' εἶπε της: «Τάχα, μάτια μου, κρατεῖς μου κακοσύνη
'ς τὰ λόγια, 'ς τὴν ὑπόθεσιν τὴν ψεσινὴν ἐκεῖνη!»
«Ἄ σοῦ 'χα θέλει κάκητα, δὲν ἤθελα προβάλει·
50 δοσμένον ἔν 'ς τὸν ἄνθρωπον ἐσὲν καὶ ἀλλοῦ νὰ σφάλῃ.
Καὶ ἂν ἤσφαλες ἐκ τὰς ἀρχὰς τὰ σύντυχες μετὰ σου,
δύνεσαι τώρα ἡ γνώμη σου ν' ἀλλάξῃ τὴν καρδιά σου·
καί, ἂν ἔν' καὶ θέλεις μου καλόν, μηδὲ μὲ πεισματῶνης,
γιατὶ τὸν πόνο τῆς ἰστιᾶς τὴ φλόγα μὲ γεμώνεις.
55 Εἶτα καὶ θέλεις μου κακόν, κ' ἔχεις με ὀγιά 'χθρό σου,
ν' ἀπέχῃς καὶ νὰ μ' ἀγαπᾶς ἔναι 'ς τὸν ὀρισμὸ σου·
ἂν ἔν' καὶ ξεύρεις με γιὰ 'χθρόν 'ς τὴν ἐδική σου κρίσι,
ἔπρεπε νὰ μ' ἀπαρνηθῆς ὡσὰν τὸ θέλει ἡ φύσι».
«Ἦ γλυκοπεριστέρα μου, πῶς μοῦ μιλεῖς, κυρά μου,
60 ὦ δρόσος τῆς ἀγάπης μου καὶ γλύκα τῆς καρδιᾶς μου,

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

δέν είσαι παρηγόρημα τῆς πίκρας μου τῆς τόσης,
θέλημα ἔχεις νὰ μὲ ζῆς καὶ ἴξια νὰ μὲ σκοτώσης.
Ἐσὺ κρατεῖς ἔς τὰ χέρια μου τὸ πνεῦμα τῆς ζωῆς μου,
κ' εἶσ' ἄγγελος μὲ τὸ σπαθὶ νὰ πάρῃς τὴν ψυχὴν μου·
65 κ' ἤθελα νὰ ἴτο μπορετὸ νὰ ἴστεκες πάντα μπρὸς μου
ἀλήθεια ἔς τὴν ἐπιθυμίᾳ, ἔς τὸν πόθον εἶσ' ἐχθρὸς μου,
διατὶ τέτοια καμώματα μάχην οὐδὲ κρατοῦσι,
οὐδὲ γιὰ μάχην τὰ ἴχουσι αὐτεῖνοι ὅπου ποθοῦσι.
Λοιπὸν γιὰ γλυκοποθητὴν σ' ἔχω καὶ γιὰ κυρά μου,
70 γιὰτὶ γιὰ σέν' ὁ ἔρωτας ἔσφαξε τὴν καρδιά μου·
καὶ ἔς ὅ,τι θέλεις μ' ὥρισε νὰ ἴμαι κ' ἐγὼ, τρυγὸνα,
μὴ μοῦ ζητήξῃς μοναχά, ἀφέντρα μου, ἀρραβῶνα,
διατὶ γυρίζω ἐλεύθερος καὶ θεὸ νὰ μὲ σκλαβώσης,
ἔχω καλλιὰ συζώντανον τοῦ Χάρου νὰ μὲ δώσης».
75 «Τὸ λοιπονὶς δὲ μ' ἀγαπᾶς στεριὰ καὶ μπιστεμένα,
ἢ τίποτες κακὸ γροικᾶς, ὡσὰ θωρῶ, γιὰ μένα.»
«Ἴντα κακὸ θεὸς νὰ γροικῶ, κυρά, ἔς τὴν εὐγενειὰ σου;
καὶ τί κακὸ μπορῶ νὰ πῶ μπρὸς τὰ συγγενικά σου;
Ὁ κύρις σου ἔναι εὐγενικός, μᾶλλον καὶ ἡ μητέρα,
80 καὶ σύ ἴσαι ἀστέρας λαμπιρὸς νύκτα καὶ τὴν ἡμέρα·
εἶσαι ἔς τὰ πλούτη θησαυρός, τῆς ἐμορφιάς ἢ χάρι,
καὶ πᾶσα νιὸς ὀρέγεται τέτοιαν κόρην νὰ πάρῃ».
«Ἄμμ' ἂ γνωρίζῃς καὶ θωρῆς ἔς ἐμένα τέτοια εἶδη,
γιὰτὶ περηφανεύεσαι νὰ δώσης δακτυλίδι;»
85 «Διατὶ ποτὲ τ' ἀντρόγυνα δὲν πέφτου ἔς μιὰν καρδίαν,
μά, σὰν ἀπομακρύνουσι, χάνουν τὴν ἐρωτίαν.
Σὰν κάμουν ἓνα δυὸ παιδιὰ τὸν πόθον ἀπαρνοῦνται,
καὶ τὴν ἀγάπην συχαίνονται, τὸν ἔρωτα λησμονοῦνται,
καὶ ὀπῶναι νιὸς καὶ δὲν πατεῖ ἔς τὸν ἔρωταν ἀπάνω,

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- 90 ἔς τὴν συντροφιά τῶν ζωντανῶν ἐγὼ δὲν τὸν ἐβάνω.
Ἵσάν λαρδί κουρουπιαστὸ ὀκτῶ χρονῶν ἢ δέκα,
ἐδέτξι ἔναι ἔς τὸν ἄνθρωπον βλογητικὴ γυναῖκα·
εὐλόγησεν ὁ Ἔρωτας τὸν κουρσεμένον πόθο,
πῶς θὲς ν' ἀλλάζω τὸ λοιπὸν ἐκεῖνον ὅπου γνώθω;
- 95 Λοιπὸν, μαλαματένη μου, τοῦτον ὁ νοῦς σου σφάνει
καὶ ἄς φᾶμεν τὴν ἀγάπη μας μὲ διχωστὰ στεφάνι·
καὶ ἄς πιοῦμεν ἀπὸ τῆς φιλιᾶς τὸ δροσισμένο μέλι,
καὶ αὐτὰ τ' ἀρρεβωνιάσματα ὁ νοῦς σου μὴ τὰ θέλῃ.
Νέα κοροῦλα βρίσκεσαι ἐρωτοπλουμισμένη,
- 100 σκόπισε ὅτι ὁ καιρὸς τὰ κάλλη σου μαραίνει,
ψύγει καὶ συζαρώνει σε, σὲ γερατειὰ σὲ φέρνει,
ὁ θάνατος πλακώνει σε, καὶ τότε τί κερδαίνεις;
Προδώσου τὸ λοιπονιθὲς καὶ ἄφες τὸ δακτυλίδι,
καὶ ἄς φᾶμε μὲ συνήβασι βασιλικὸν ἀπίδι,
- 105 καὶ ἄς στέκωμε τὴν νιότη μας ἀλλήλως μας ὁμάδι,
καὶ ἄς ἡμεστέν ἐλεύθεροι ἔς τοῦ πόθου τὸ λιβάδι,
ὀπού 'ν' τὰ ρόδα τὰ πολλά, τὰ λούλουδα καὶ τ' ἄθη·
κ' εἴτις ἐμπῆ ἔς τέτοιαν ὁδόν, κ' εἰς τέτοιαν στράτα νά 'ρθη,
γὴ ἀγάπη ἔναι ζάχαρι, μέλι καὶ γλυκορρίζι,
- 110 καὶ τὰ παιδιὰ ἐκ τῆς μάννες τως ὁ ἔρωτας χωρίζει.
Καὶ πάντις μὴ 'μαι χρυσοχὸς νὰ κάμνω δακτυλίδια,
νὰ τὰ χαρίζω ἐδῶ κ' ἐκεῖ σὰ μυρισμέν' ἀπίδια;
Ἡ νιότη μου ἔς τὰ χέρια σου μαζὶ μὲ τὸ κορμί μου,
ἴντα θέλεις καλλιώτερο τὸ λοιπονίς, ψυχὴ μου;
- 115 «Ἦ Παναγία, ποῦ τὰ 'μαθες καὶ ἔς ποιὸ σκολεῖον ἐμπῆκες
καὶ ξόμπιασες καὶ πῆρες τα; τίβοτες δὲν ἀφῆκες
ὡς νά 'θελες νὰ τό 'καμνες νά 'παιρνες τέτοιαν κόρη,
καὶ μίλησες ἔτξι χοντρά, σὰ νά 'σουν ἐκ τὰ ὄρη.

- Και ἂν ἤμουν πάλι τούρκισσα ἢ σκλάβας θυγατέρα,
120 ἔτζι δὲ μοῦ ἴθελος εἰπεῖ ἐτούτη τὴν ἡμέρα,
ὅπου ἴσαι ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες καὶ ἀπὸ τοὺς τιμημένους,
καὶ ἀπὸ καλοὺς κ' εὐγενικοὺς τοὺς τόπους γεννημένους,
ἔπρεπεν τοῦτον εἰς ἐσὲν ἐμένα νὰ διατάσης,
ἂν ἔβλεπες νὰ πρόδιδα νὰ μὲ καταδικάσης.
125 Μὰ σὺ δὲ ἴμολογᾷς Θεόν, μὰ θεὸς νὰ μὲ ἴντροπιάσης·
σύρε καλῶς καὶ μὴ θαρρῆς τότε νὰ μὲ γελάσης».

Γεώργιος Θ. Ζώρας, «Από την μεσαιωνική και την νεωτέραν φιλολογία μας. 2. Ριμάτα κόρης και νέου», *Νέα Εστία*, τ. 57, τχ. 666, (Ιανουάριος-Ιούνιος 1955), σ. 426-431.